अ त्रत्यसुहुज्ञने स्वनुरक्तोपित्वं मया वनवासायसृष्टीऽनुमतः ॥ वनंगच्छिति भातिर रामे प्रमादमनवधानंमाकार्षीः भातरीत्यनेनसोदरवदेवायंद्रष्टव्यइतिसृचितं ॥ ५ ॥ क अत्रत्यसहक्तने खनुरक्तोपितं मया वनवासायसृष्टाःनुमतः ॥ वनगच्छातं भागिर रामं प्रमादमनवधानमाकाषीः भागिरित्यनेनस्रोद्दिवद्दवायद्दृष्ट्यद्दातस्याचन ॥ ५ ॥ क नियसोज्येष्ठानुवर्तनंतरसोयमंद्रत्याह् व्यसनीवेति राज्याभावेन ॥ ६ ॥ इदं ज्येष्ठानुवर्तनस्यं धर्मातरमि सत्रोचितमाह् ॥ दानमित्यादि ॥ मधेषु युद्धेषु तनुत्यागः तना स्वनास्थापूर्वकंयुद्धकरणं ॥७॥असौ एवंखपुत्रंठक्ष्मणमुक्का संसिद्धं वनंगतंनिश्चितमनस्कं ॥ प्रियराघवं प्रियस्परंराघवं गच्छगच्छितपुनःपुनस्वाच शकुनसंपत्तयदेतिभा स्वाधमीयज्येषुवश्योभित्वत् ॥६॥इदंहिरुत्तमुचितंकुरुस्यास्यसनातनं॥दानदीक्षाच्यक्तेषुतनुत्यागोमृथेषुहि॥७॥ रुक्षमणंत्वेवमु क्षासोसंसिद्धंत्रियराघवं ॥ सुमित्रागच्छगच्छोतपुनःपुनस्वाचतं॥८ ॥ रामंदश्रयंविद्धिमांविद्धिजनकात्मजां ॥ अयोध्यामट वीविद्धिगच्छतातयथासुखं॥९॥ततःसुमंत्रःकाकुत्स्थंत्रांजरिर्वाय्यमवित्।॥विनितोविनयङ्गश्चमातर्तिवासवयथा॥१०॥रथमा रोहभद्रतेराजपुत्रमहायशाः ॥ क्षित्रंत्वांत्रापिष्यामियत्रमारामवक्ष्यसे॥ १ १ ॥चतुर्दशहिवर्षाणिवस्त्रव्यानिवनेत्वया॥ तान्युप क्रिमत्यानियानिदेव्याप्रचोदितः॥१ २॥तंरथंसूर्यसंकाशंसीताहष्टेनचेतसा॥आस्ररोह्वरारोहारुत्वात्रकारामासनः॥१ ३॥वनवा संहिसंख्यायवासांस्याभरणानिच॥भर्तारमनुत्रेवः॥रामस्यित्ववस्व।॥सीतायांमाववद्भवक्रणं॥अरुव्यव्यव्यव्यव्यव्यव्यव्ववित्ववन्ते।।रामस्यित्ववस्ववस्यवस्यामात्रवद्भवस्याव्यवस्यवस्यान्यवस्य ॥ तेनतत्रयज्ञत्वनमनुद्वे।
ति।एवंच पित्रमाननगरस्मरणेन मनश्चांचल्यमंगकवितिष्वति।।रामस्यित्ववस्यवस्य ॥सीतायांमाववद्भवक्रणं॥अरुव्यवस्याव्यवस्यवस्य ॥तेनतत्रयज्ञत्वनमनुद्वे। संहिसंख्यायवासांस्याभरणानिच॥भर्तारमनुगन्छंत्यैसीतायैश्वशुराददो॥१४॥वः॥ तंलक्ष्मणंपुनरुवाचेत्यनुकर्षः॥ ८॥ तद्वचनमाह ॥ राममि ति॥एवंच पितृमातृनगरस्मरणेन मनश्यांच्ल्यंमाकुर्वितिष्वनितं॥रामस्यपितृवसेव्यत्वं॥सीतायांमातृवद्भावकरणं॥ अठ्व्याअयोध्यावत्पाल्यत्वं॥तेनत्त्रत्यजंतूनामनुद्वेग करणंचघ्वनितं॥९॥१०॥ यत्र यद्देशप्रापणे मांवक्ष्यसे नियोजयसि तंदेशं क्षिप्रंप्रापयिष्यामि॥नेहरजन्यांवस्तव्यमितिशेषः॥११॥कृतस्तत्राह॥चतुर्दशेति॥यानि चतुर्द शवर्षाणि वनेवस्तव्यानि तान्यद्येवोपक्रमितव्यानि आरंभणीयानि॥यतोदेव्याकेकेष्या अद्येववनंगच्छैतिप्रेरितोस्मि॥१२॥ खष्टेनचेतसेत्यनेनांगिरामनउत्साहमित्युक्तोमु स्यःशकुनोष्वनितः॥१३॥ अलंकारकरणोपायमुक्तंस्मारयित॥वनवासंहीति॥यानि ददौतानि रथोपस्थेविन्यस्येत्यन्वयः॥अपिमश्लोकेतथैवेतिपदस्वरसात्॥१४॥

*** ****

****